

F.F. 95

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU

K - 17/95

OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO

ZADAR

Priloga	0.5 -07- 1995
Broj	
Kč-53/94-11	

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Milivoja Lasana, kao predsjednika vijeća, te suca Dubravka Krpine, i sudaca porotnika Marka Šarić, Mirka Šarić i Nenada Bulić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Sandre Paleka, kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv opt. ŽELJKA CUPAĆ, zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH, a povodom optužnice Okružnog državnog odvjetništva u Zadru od 21. ožujka 1995. godine br. KT-53/94, nakon održane glavne i javne rasprave dana 29. lipnja 1995 i 30. lipnja 1995. godine, u prisutnosti Mate Dorčića, zamjenika Okružnog državnog odvjetnika u Zadru, te branitelja po službenoj dužnosti optuženika - Marina Zekanovića, odvjetnika iz Zadra,

p r e s u d i o j e :

Optuženi:

ŽELJKO CUPAĆ,

k r i v j e :

što je u razdoblju od 11. rujna 1991. godine do 2. studenog 1991. godine u Kninu, tijekom oružanog sukoba između srpskih odmetničkih bandi i oružanih snaga Republike Hrvatske, obavljajući poslove stražara u prostoru stare bolnice, zajedno sa ostalim stražarima u tom zatvoru, protivno odredbi čl. 3.st.1.

toč.1a i c.) Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima, datirane 12. kolovoza 1949. godine, svakodnevno maltretirao i tukao zarobljenike, pa je tako, nakon zarobljavanja i dolaska u zatvor, nogama, palicom i drugim predmetima više puta udarao Branka Župana,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava nečovječno postupao prema ratnim zarobljenicima,

čime je počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv ratnih zarobljenika, koje djelo je opisano i kažnjivo po čl. 122. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (OKZ RH),

pa se opt. ŽELJKO CUPAĆ, po čl. 122. OKZ RH

o s u d u j e

na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

Po čl. 90. st.1. ZKP, optuženik je dužan nadoknaditi troškove krivičnog postupka i to platiti paušalni iznos sudu od 2.000 kn.

O B R A Z L O Ž E N J E

Optužnicom od 21. ožujka 1995. godine broj KT-53/94, je Okružno državno odvjetništvo u Zadru pred ovim sudom optužilo Željka Cupać, sina Božidara, rođenog 25. prosinca 1966. godine, da je u vremenu i na mjestu i u svojstvu kako je to navedeno u izreci presude počinio krivično djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH, na način da je svakodnevno maltretirao i tukao zarobljenike, pa je tako, nakon zarobljavanja i dolaska u zatvor, fizički maltretirao i Iliju Jurića (zarobljenog kao pripadnika HV), a zatvoreniku Anti Kovačević, starom oko 75 godina, da je stavio džepni nož u usta i okretao ga, te mu je potom držak noža duboko zario u grlo, tako da je ovaj preminuo od gušenja krvlju.

Pri istom krivičnom djelu, prisutni na raspravi zamjenik Okružnog državnog odvjetnika je ostao protiv optuženika Željka Cupać i na glavnoj raspravi. Na istoj glavnoj raspravi

je spomenuti zamjenik državnog odvjetništva odustao od dijela činjeničnog opisa optuženice da je optuženik maltretirao i tu- kao Iliju Jurica, te nožem ubio Antu Kovačevića. Ovo radi toga jer je na raspravi u dokaznom postupku utvrđeno da je oštećenika Iliju Jurica fizički zlostavljao drugi stražar u tom zatvoru - muškarac kojini je identificiran, a kojega su zvali "Šaban", a isti taj "Šaban" da je nožem ubio spomenutog Antu Kovačevića, starog oko 75 godina .

Međutim, na glavnoj raspravi je zamjenik Okružnog državnog odvjetnika nadopunio činjenični opis optuženice na način da je optuženik Željko Cupać, maltretirao pored ostalih, ratnih zarobljenika - i oštećenika Branka Župana i to na način i u vrijeme kao je to pobliže opisano u izreci presude.

Optuženik Željko Cupać nije mogao biti ispitan tijekom ovog postupka i na glavnoj raspravi jer on niti je bio a niti je sada dostupan državnim tijelima Republike Hrvatske, budući da se sada nalazi na nepoznatom mjestu, na privremeno zaposjednutom području Republike Hrvatske. Stoga je na suglasnost Okružnog državnog odvjetnika u Zadru, ovaj sud svojim rješenjem od 11. travnja 1995. broj Kv-75/95 odlučio da se optuženiku sudi u odsutnosti, a što je u skladu sa odredbom čl. 290. st.3. Zakona o krivičnom postupku Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu:ZKP).

Budući da je , dakle, odlučeno da se optuženiku sudi u odsutnosti, njemu je postavljen branitelj po službenoj dužnosti u osobi Marina Zekanovića, odvjetnika iz Zadra, i to rješenjem predsjednika ovog suda od 12. travnja 1995. godine broj 14.Su: 1/95-10.

Identitet optuženika Cupać Željka, utvrđen je uvidom u njegov osobni dosije (isprave), koje je on dostavio prilikom njegovog prijema u službu 1988. godine u svojstvu stražara u Okružnom zatvoru Zadar.Među tom dokumentacijom nalazi se i njegova molba za prijem u službu, kao i "evidentni list", na kojem je zalijepljena njegova fotografija, a isto tako rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave RH da mu prestaje radni odnos sa danom 8. travnja 1991. godine u Okružnom zatvoru Zadar, jer je on izjavio da više neće dolaziti na posao, jer ima namjeru stupiti u službu milicije tzv. "SAO Krajinne". Sva ova dokumentacija nalazi se na čuvanju u Ministarstvu pravosuđa RH - Upravi za izvršenje sankcija, a ovom sudu je dostavljena u svrhu sudjenja - radi utvrđenja identiteta optuženika.

Sud je nakon utvrđenja identiteta optuženika, na opisani način, proveo dokazni postupak i u tom postupku saslušao svjedoke Iliju Jurica, sina pok. Šime, kao i Branka Župan, sina pok. Josipa, koji se sada obojica nalaze kao prognanici u Domu umirovljenika u Zadru.

Oba navedena svjedoka koja su od strane suca upozorena na dužnost kazivanja istine izjavili da su zarobljeni od strane vojnih postrojbi srpskih odmetničkih bandi 1991. godine i zatvoreni u Kninu u prostoriji stare bolnice.

Tako svjedok Ilija Jurica navodi da je on zarobljen kao pripadnik Hrvatske vojske dana 11. rujna 1991. godine i da je smješten u prostoriju stare bolnice u Kninu gdje je bilo i drugih zarobljenika, civila i drugih pripadnika Hrvatske vojske. Za vrijeme dok je boravio u tome zatvoru, a boravio je ukupno 52 dana, da su ih čuvari toga zatvora svakoga dana, tukli, sa puškama, palicama, štapovima. Sjeća se nekoga stražara kojeg su drugi stražari zvali "Šaban", da je on najviše tukao zarobljenike, a isto tako i njega - svjedoka Iliju. Ne zna pravo ime ni prezime toga "Šabana", ali se sjeća da je on bio jake građe, širok i crn, visine oko dva metra, sa kovrčavom kosom. Njega - svjedoka Iliju da je tukao "Šaban", a da ga je više tukao neki stražar po imenu Drača. Isto tako zna, a to je i vidio da je taj "Šaban" ubio zarobljenika po imenu Ante Kovačevića, starog oko 75 godina, tako da mu je džepni nož stavio u usta, i vrtio ga u ustima, a na koncu ga je zabio duboko u grlo Anti Kovačeviću, tako da je ovaj odmah umro uslijed iskrvarenja. On se ne sjeća nekog drugog stražara po imenu Cupać.

Medutim, iz iskaza svjedoka Branka Župana slijedi da je on bio također u isto vrijeme zarobljen u istom zatvoru u sobi gdje je bilo njih desetorica, a u zatvoru se nalazio oko 2 mjeseca i sjeća se da je tu bio stražar po prezimenu Cupać, koji je tukao i njega tj. svjedoka Župana i druge zarobljenike. Svjedoka Župana da je tukao u dva-tri navrata i to šakama na kojima su bile navučene boksterske rukavice i taj Cupać i Šaban da su tukli sve zarobljenike i to prije večere oko 18 sati, a isto tako i poslije večere oko 21 sat. Tukli su ih tako da su ih iz sobe u kojoj su se nalazili zarobljenci izvodili u hodnik po jednog zarobljenika i tamo ih tukli a zatim vraćali u zajedničku sobu. Ovaj svjedok navodi da je taj Cupać bio srednjeg stasa, okruglog lica i glave, sa kosom crne boje, malo kovrčave, starog oko 20-30 godina. Taj Cupać ga je udarao i palicom i psovao mu je majku. On je pozivao i druge zarobljenike da dodu u hodnik i tamo ih je udarao. Ovaj svjedok navodi da se sjeća da je neki drugi stražar kojeg su zvali "Šaban" ubio starijeg čovjeka Antu Kovačevića, tako da mu je nož zabio u grlo, a taj "Šaban" da nije optuženik Željko Cupać, da su to dvije različite osobe.

Na kraju nakon što mu je sudac predočio fotografiju u crno-bijeloj tehnici optuženika Cupać Željka, koja se nalazi u navedenom dosijeu, prilikom razgledavanja fotografije, sudu odmah rekao: "Ovo je Cupać". Ova osoba na fotografiji zaista ima jaču glavu i dosta kovrčavu kosu.

Na temelju provedenih dokaza a naročito iskaza svjedoka Branka Župan, proizlazi da je optuženik Željko Cupać u svojstvu stražara u kninskom zatvoru maltretirao fizički zarobljenike i to

tako da ih je tukao nogama, palicom i drugim predmetima, pa među ostalim zarobljenicima tukao je više puta i Branka Župana, onako kako to proizlazi iz izreke presude. Sud nije našao razloga da iskazu svjedoka Župana ne pokloni vjeru jer je on jasno i detaljno opisao da je u kninski zatvor dospio 7. rujna 1991. godine gdje je bio 52 dana, pa da je razmijenjen i predan Hrvatsk-oj vojsci. Detaljno je opisao kako je izgledao optuženik Cupać Željko i kako ga je maltretirao. Optuženik je na taj način postupao protivno odredbama Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima, koja konvencija je donesena 12. kolovoza 1949. godine. Isto tako optuženik je počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv ratnih zarobljenika koje je označeno i kažnjivo po čl. 122. OKZ RH. Prema tom zakonskom propisu ovo krivično djelo čini osoba koja, pored ostaloga naredi ili počinj - ubija, muči ratne zarobljenike ili prema njima nečovječno postupa.

Budući da je na opisani način utvrđeno da je opt. počinio inkriminirano djelo, sud je utvrdio i njegovu krivičnu odgovornost za to krivično djelo.

Prema citiranom OKZ RH, za navedeno krivično djelo propisana je kazna zatvora od najmanje pet godina do najviše dvadeset godina, a sud je cijeneći težinu krivičnog djela i krivične odgovornosti optuženika Cupać Željka, te činjenicu da u spisu nema podatka da je optuženik do sada osuđivan za neko drugo krivično djelo, izrekao mu je kaznu zatvora u trajanju od deset godina, smatrajući da je ova kazna primjerena težini počinjenog krivičnog djela i krivičnoj odgovornosti optuženika.

Sud je optuženika obvezao da plati troškove krivičnog postupka ovom sudu u vidu paušalnog iznosa od 2.000 kn, a u smislu čl. 90. st.1. KZ RH.

Na kraju se nadodaje da je ovaj sud protiv optuženika odredio pritvor posebnim rješenjem i to radi toga jer je optuženik osuđen na kaznu zatvora preko pet godina, a u kom slučaju je obavezno određivanje pritvora prema odredbi čl. 343. ZKP-a.

U Zadru, 30. lipnja 1995. godine.

ZAPISNIČAR:

Sandra Paleka

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Milivoj Lasan

Suglasnost ovog prijepisa sa
ovim izvornim

Paulić

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu RH u Zagrebu, u roku od 15 dana, računajući od dana prijema pismenog otpisivanja presude, s time da se za optuženika i branitelja ovaj rok računa od dana kada je pismeni otpisivanje presude primio optuženik.

Žalba se u odgovarajućem broju primjeraka - za prvostupanjski sud, drugostupanjski sud i protivnu stranku - podnosi neposredno ovome sudu ili na zapisnik kod ovoga suda ili putem pošte preporučenom pošiljkom.

Žalbom se presuda može pobijati zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog odluke o kazni, troškovima krivičnog postupka, imovinsko-pravnom zahtjevu i zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi.

D n s :

1. Okružnom drž.odvj. (2 x),
2. Opt. Željku Cupać putem Oglasne ploče ovog suda,
3. Branitelju optuženika po sl. dužnosti Marinu Zekanoviću, odvj. iz Zadra,
4. U spis.